ततोऽस्तुवन्साधुसाध्वित्युपश्लोकितवंतः ॥ हेब्रह्मन् तेबलंअमोघमस्तु अरातावविसर्जनेनाक्षीणमस्तु प्रतिब्रह्मास्त्रंमाप्रयुंक्ष्वेतियावत् ॥ पारक्यंतेजः स्वतेजसा सहजेन धारय विलाप्यैकीकुरु ॥ २० ॥ नन्वरौस्थिते कथमप्रतियोगोतआह ॥ निगृहीतइति ॥ ब्रह्मास्त्रग्रासेन नष्टसामर्थ्यः स्वतएवमृतप्रायोजातइत्यर्थः ॥ २१ ॥ शमंचक्रे प्रतियोगतोऽरातिनाशनादुपरतइत्यर्थः ॥ विनिकृतः निरस्तसर्वशक्तिः ॥२२॥ क्षत्रियबलंधिक् केवलंनिर्यंबलमित्यर्थः ॥ ब्रह्मतेजोबलं प्रशस्तंबलं ॥२३॥ प्रसन्नेंद्रियमानसः ॥

ततोऽस्तुवन्मुनिगणावसिष्ठंजपतांवरं॥ अमोघंतेबलंब्रह्मंस्तेजोधारयतेजसा॥२०॥ निगृहीतस्त्वयाब्रह्मन्विश्वामित्रोमहाबलः॥ अमोघंतेबलंश्रेष्ठलोकाःसंतुगतव्यथाः॥२१॥ एवमुक्तोमहातेजाःशमंचक्रेमहातपाः॥ विश्वामित्रोविनिकृतोविनिश्वस्येदमब्रवीत्॥ ॥ २२॥ धिग्बलंक्षत्रियबलंब्रह्मतेजोबलंबलं॥ एकेनब्रह्मदंडेनसर्वास्त्राणिहतानिमे॥ २३॥ तदेतत्समीक्ष्याहंप्रसन्नेंद्रियमानसः॥ तपोमहत्समास्थास्येयद्वैब्रह्मत्वकारणं॥ २४॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवा० आ० वा० षट्पंचाशःसर्गः॥ ५६॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ ततःसंतप्तहृदयःस्मरन्निग्रहमात्मनः॥ विनिश्वस्यविनिश्वस्यकृतवैरोमहात्मना॥ १॥ सदक्षिणांदिशंगत्वामहिष्यासहराघव॥ ततापपरमंघोरंविश्वामित्रोमहातपाः॥ २॥ फलमूलाशनोदांतश्चचारपरमंतपः॥ अथास्यजज्ञिरेपुत्राःसत्यधर्मपरायणाः॥ ३ ॥ हविष्पंदोमधुष्पंदोदृढनेत्रोमहारथः॥ पूर्णेवर्षसहस्रेतुब्रह्मालोकपितामहः॥ ४॥ अब्रवीन्मधुरंवाक्यंविश्वामित्रंतपोधनं॥ जितारजर्षिलोकास्तेतपसाकुशिकात्मज॥ ५॥ अनेनतपसात्वांहिराजर्षिरितिविद्महे॥ एवमुक्तोमहातेजाजगामसहदैवतैः॥६॥

परित्यक्तक्षत्रस्वभावइतियावत् ॥ २४ ॥ इतिश्रीरामाभिरामे० वा० बा० षट्पंचाशःसर्गः ॥ ५६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ततइति ॥ कृतवैरइति ॥ इदमेवतपोनाशकमस्य ॥ १ ॥ तताप तपश्चकारेत्यर्थः ॥ २ ॥ तपसोघोरत्वंदर्शयति ॥ फलेत्यादि ॥ दांतोजितेंद्रियः ॥ पुत्राहविष्पंदादयः ॥३॥ ब्रह्मर्षित्वाय ब्रह्मविद्ययातपःकरणात् ॥ तदधिदैवतत्वात् ब्रह्माब्रवीत् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥